

Kállay Kotász Zoltán

A VEZETÉK

2020-08-02 | **VERS**

A kisszobából hívtam a nagyszobát, kicsöngött,
nagyi felvette: „Szervusz, én vagyok! Szervusz!”
Talán már ekkor úgy gondoltam, hogy a szervuszon
kívül lehetne más is, és a telefon
talán azért telefon, mert ha valaki tele fontos
mondandóval: azon.

Tehát a szervusz
nem elég, de aztán a Tusnádiba költöztünk,
már nem működött, legalábbis Ópapa
azt mondta: „megcsináltatom”.

Egyik nap elmeséltem a szomszéd gyerekeknek, hogy van, kiépítettük a vezetékét...

„Szervusz, szervusz!”, hallatszott a falon át, és Jankóék nem barátkoztak velünk többet, bár nővérem szerint azért, mert elvált szülők gyerekei lettünk.

Dobozostul a szekrény tetejére került, aztán – huszonöt év múlva, költözéskor – szemétdombra.

Ma éjjel álmomban megjelent Ópapa, „megcsináltattam!”, szólt, kinyitotta a dobozt, belemarkolt, a vezeték-köteget egyetlen mozdulattal levegőbe hajítva. „Kiépítve.” Izgatottan tárcsázok, „Szervusz!” És felébredtem.

Szervusz...? A vezeték...

Megszakadt.

kép | adobe.com